

[Ib Nørlund.]

det, ministeren anførte, ikke var noget, der i og for sig kunne overbevise mig om, at alt var i orden. Det synes jeg da også ministeren selv må være opmærksom på, al den stund hun i redegørelsen for lægeproblemerne bl. a. siger, at det må tages i betragtning, at PP II-skønnene og de ovenfor foretagne supplerende skøn er meget grove skøn. Indenrigsministeren og sundhedsstyrelsen vil tage initiativ til, at et bedre grundlag for bedømmelse af behovet for læger tilvejebringes. Ja men så kan man da ikke komme og sige, at alt er i den skønneste orden.

Men det, som jeg synes er det allerværste, er, at man ikke går ud fra de behov, der er for en anden sundhedspolitik. Jeg kan da godt nævne en hel del områder, som jeg mener man burde have diskuteret igennem og have klaret af for sig, før man begyndte at sige, hvor mange læger det var brug for, dels ting, jeg allerede har nævnt: hvis man ikke vil acceptere en nulvækst af uddannelse og forskning, hvis man synes, at væksten af sygehussektoren er for lille og for almen praksis for beskeden, hvis man gennemfører en udvidet forebyggelse, en indførelse af skiftetjeneste ved de store sygehuse, de praktiserende lægers fulde overtagelse af al vagttjeneste uden for sygehusene, en forsvarelig lægebetjening ved de nye socialcentre i forbindelse med bistandsloven osv., så ligger der jo her områder, hvor der faktisk er brug for at gennemføre den slags ting, og det ville dog ændre hele vurderingen af prognoser osv. totalt, hvis man tager den slags med i betragtning. Redegørelsen har jo igen været præget af denne modsætning mellem, hvad man på den ene side vil gøre af gode ting og på den anden side det, man faktisk gør. F. eks. siger hr. Jens Kristian Hansen, at man er imod adgangsbeskrænkning, men for regulering af tilgangen. Ja men hvad er så meningen egentlig dér? Men jeg vil gerne bede ministeren, som har talt stærkt imod stopprøver her i dag, om et svar på det spørgsmål, som jeg allerede var inde på først. Man taler i ministerens redegørelse om, at konstateringen af, om de studerende gennemfører studiet rigtigt, kan hvile på faglige bedømmelser med passende mellemrum, men i alle tilfælde på en i det mindste vejledende bedømmelse efter 1 års

forløb for at fremskynde eventuelt frafald, og jeg vil derfor spørge: hvad er det andet end stopprøver? Altså sådan nogle ting må man da prøve at klare af.

Der er nogle, der har haft fornøjelsen af at sige, at jeg skulle være blevet mere liberalistisk end de liberale, eller hvad det nu var; det kan man selvfølgelig godt fornøje sig med at sige. Og hr. Jens Kristian Hansen påstod, at vi bare mente, naturkræfterne skulle slippe løs. Ja men det er jo ikke os, der mener det. Hvordan er det med det samfund, som I taget ansvaret for? Det lader naturkræfter slippe løs: 150.000 arbejdsløse accepterer man. Det er ting, som man må vente med at rette op på, til konjunkturerne vender og vindene blæser anderledes. Det, vi siger, er, at når samfundet er sådan, kan det ikke nytte noget, man pludselig siger: her er én ting, der skal reguleres, nemlig tilgangen til de højere studier osv. Vi mener, det er vigtigt at opretholde niveauet på disse områder, udviklingen af forskningen osv. simpelt hen også ud fra det synspunkt, at et fremtidigt fornuftigt og socialistisk samfund her i landet vil have brug for, at niveauet er udviklet så højt som muligt allerede på forhånd.

Ministeren sagde, at nu var der talt nok, og nu skal der handles. Jeg synes, at det er en mærkelig dag i dag, hvor ministeren har fornøjelse af sådan at optræde i panser og plade. Jeg ved ikke, om det er, fordi den store revolutionsdag tilstunder. Det er i hvert fald en helt forkert opfattelse af situationen, men der bliver i alt fald gjort undtagelsestilstand, og der bliver sagt på med vanten osv. osv., og så er det, jeg prøver at sige til ministeren: her er ikke tænkt nok; gør det, før man handler.

Arnfast (CD):

Det er ganske kort til hr. Ib Nørlund: når han erklærer, at han vil notere min glæde over opretningsforsøgene nede i RUC under EF-kontoen, så tager han fejl. Jeg talte om en international reputation, så det må vel nærmest være under FN. Jeg tror, at man i EF, hvor man har Kiel-universitetet og andre, udmærket kender disse forsøg. Jeg tror tværtimod, at hr. Ib Nørlund, hvis han kom over på den anden side af jerntæppet, ville finde folk, der undrede sig endnu mere, end mange har gjort både her i landet og i